

1892-01-06

AFSENDER

Harald Slott-Møller

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Omtalte personer:

Albert Berendsen

Valdemar Kleis

Johan Rohde

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Harald Slott-Møller må pga. hustruens forkølelse melde afbud til en invitation fra Hannovers. Derefter går brevet på en bemærkning fra Hannover om "overkommelige priser", som Slott-Møller spørger til betydningen af; om Hannover mener, at ægteparret sætter deres billeder til salg for dyrt? Slott-Møller forklarer, at han gerne sælger sine billeder til lave priser, indtil populariteten tillader højere beløb. På Den frie Udstilling havde han og Agnes sat deres billeder for højt, men siden har de justeret priserne ned. At holde auktion over værkerne er han ikke meget for, bl.a. fordi det nedbryder publikums agtelse for billedernes værdi. Slott-Møller beder om Hannovers oprigtige mening omkring prissættelsen, selvom han hellere diskuterede det ansigt til ansigt.

TRANSSKRIFTION

6 I 92

Kjære Ven!

Desværre kan vi ikke
komme i Morgen, min
Kone ligger af en stærk
Forkølelse med Feber.
Lægen mener dog næppe,
at det bliver Influenza,
saa hvis I vil og kan
have os, tænker jeg vi
kunne komme paa
Søndag, vær saa rare
at lade os det vide.

Tak fordi du har
tænkt paa os med
Behendsen[sic],¹ naar han

[2]

nu blot maa komme,
forøvrigt venter vi ham
ikke, saa bliver vi
ikke skuffede, hvis han
udebliver. Hvad mener
du for Resten med "over-
kommelige" Priser? jeg
tager saa hjertens gjerne

mod Raad, finde fandt
du vore Billeder fra i
Sommer, som vi havde
ude hos Kleis, var for
dyre.

Medens jeg taler om
Priser: jeg har intet som
helst i mod forløbig[sic]
at sælge mine Billeder
til lave Priser; forløbig[sic]
betyder indtil den Dag
oprinder, da Folk kommer
paa deres Knæ og tigger
om at maatte faa Lov

[3]
til at købe ...et Billede
af mig. Men med
Hensyn til det vi
forleden Aften talte om,
at holde Auction, saa
mener jeg at man,
for uden at stoppe
sine Kilder, tillige,
og det er værst, ned-
bryder Publicums Agtelse
for ens Priser.

Det forekommer os,
at de Priser vi havde
sat paa vore Billeder
ude hos Kleis nu i
Efteraaret virkelig var
lave, ifald du ikke
er enig med mig
herom, saa kan du
jo saa godt sige
mig din oprigtige

[4]
Mening, jeg skal sand-
færdig ikke tage dig det
fortrydelig op, at du synes at jeg har

vurderet mine Billeder
for højt. Jeg har for længe
siden indset, at vore Billeder
paa den frie Udstilling
var alt for dyre, men
det er ogsaa deraf,
vi har lært at sætte
dem saa lavt, som
vi har sat dem paa
vore Sommer Billeder
og som vi, som
sagt, i Fremtiden fore-
løbig agter at sætte
dem. Misforstaa
mig nu ikke, jeg

[5]

vil meget gjerne
høre din Mening om
dette Spørgsmaal, da
det staar for mig,
som om jeg overfor
Jer og andre gode
Venner har et vist
moralsk Ansvar imod
at begaa oekonomiske
Dumheder. Forstaa mig
nu ikke, som om
jeg mener, at ens
Venner har nogen
Forpligtelse, end ikke
nogen moralsk, til
at hjælpe én, naar
det gaar galt, men
jeg finder ikke at

[6]

man har rigtig Lov til at
bibringe ens Venner
den Sorg, den Ærgrelse,
det Tryk, som det
er dem, det at man sidder

skidt i det. Kun
naar man føler at
man handler efter
rent ideelle Love
og saa vidt muligt undgaar
enhver oekonomisk
Dumhed kan man
være bekjendt, at
man sidder skidt
i det. For at undgaa
at det hvad Prisernes
Højde angaar var

[7]
selvforskyldt, hvis vi
ikke solgte vore Billede[r]
raadførte jeg mig for-
inden med Rohde
og Kleis, og de var
begge af den Mening
at vi ikke kunde
ansætte dem lavere[.]

Jeg skulde for Resten
vist slet ikke have
skrevet om denne
Gjenstand, vi kunde
meget bedre have
talt om den, men
det laa mig saa
meget paa Hjærte
din hengivne
H Slott-Møller

¹ Hannover må have foreslået Albert Berendsen at erhverve et af ægteparrets værker - dette fremgår af Berendsens respons til Hannover dateret 8. januar 1892.

Min Ven!

Sesværre Rand vi ikke
komme i Morgen, min
Hone ligger af en stærk
Forkølelse med feber.

Lægen mener dog næppe,
at det bliver Influenza,
saa hvis I vil af Rand
have os, tænker jeg vi
kunne komme paa
Søndag, var saa ran
at lade os det vide.

Jak fordi du har
tænkt paa os med
Bekendelsen, naar han

nu blot maa komme,
forrist nenter. vi maa
ikke, saa blive vi
ikke skuffede, hvis man
udebliver. Hvad mener
du for Resten med "over-
kommelige" Priser & is
tager saa Hjertens Gjern
mod Raad, ~~findes~~ fandt
du nok Billeder fra:
Lommen, som vi maa
næ nos Hæis, her for
dyre.

Moderen is tæller om
Priser: is her intet sam-
me i mod forlovs
at sælge min Billeder
til lave Priser; forlovs
betjæ indtil den Dag
april, da Folk kommer
paa deres Knaa og tigger
om at maatte paa Lov

til at byde det Billede
af mig. Men med
Hensyn til det vi
saa den Aften tænkte an,
at holde Auction, saa
mener jeg at man,
foruden at slappe
sine Vinder, tillige,
af det er værst, med=
byde Publicums Aften
for ens Pris.

Det kan komme an,
at de Pris vi have
sat paa vor Billede
nu er Kleis nu i
Efteraaret virkelig var
lave, ialfald da ikke
er enig med mig
herom, saa kan du
jo saa godt sige
mig din Opfattelse

Mening, jeg skal sand-
selsk ikke tage dig ^{du muntre at} død
fortrydligt op, at jeg har
værdset min Pillede
for Nøit. Jeg har for længe
siden indset, at var Pillede
paa den fine Udstilling
var alt for dyrt, men
det er ogsaa der at,
vi har lært at sætte
den saa højt, som
vi har sat den for
vare Sommer Pillede
og som vi, som
sagt, i Fremtiden for-
løbig efter at sætte
den. Misforstaa.
mig nu ikke, jeg

vil meget gjerne
høre din Mening om
dette Spørgsmaal, da
det staaer for mig,
som om jeg overfor
Ter og andre Gaar
Venner har et vist
moralisk Ansvar imod
at begaa økonomiske
Lummede. Dastaa mig
nu ikke, som om
jeg mener, at ens
Venner har nogen
forpligtelse, end ikke
nogen moralik, til
at hjælpe en, naar
det gaar galt, men
ih paa ikke at

^{man} har rigtig stor til at
bibringe ens Venner
den Sag, den Argvæn-
det tryk som det
er den, ^{det} at man siges
skidt i det. Kun
naar man føler at
man kanaler efter
rent ideelle Love
og saa vidt ^{måst} (ind) saa
enhver økonomisk
Summe kan man
nære berisne, at
man siges skidt
i det. For at undgå
at det blev Pirens
Mojer anpaar man

slutpunktylat, Swis ni
ikke søgt om Billig
naadpåt, is mig for-
inden med Rand
af Klis, af de var
bege af den Mening
at ni ikke burde
ansatte den laven

Jeg skulde for Ren
niet slet ikke have
skrevet om denne
Gjinstand, ni Rand
meget bedre have
talt den an, men
det lød mig saa
meget paa Hjør
Om hængene
Uflatt-mælle